Aymelek (Tirat)

Oyunun Adı: Çöplük
Yazar: Turgay Nar

AYMELEK – Deseler ki bana, bir canın var ona ver, veririm… Haço… O da olmasa hepten yalnızlık çöker omuzlarıma… Onsuz ne yaparım ben?.. Kardeş ne de olsa, anamın yadigarı. Etimi yese de kemiklerimi saklar… İnsan yaşadığı yere benzer… Şu genç yaşında yüzünün derisi ne hale geldi… Buruşturulup atılmış bir kağıt parçası gibi… Şu çöplükten ne farkı var?.. Eller ruhun ağaçlarıdır derdi de anam, aklım almazdı… Nasıl kök salıp dallandığını anlayamaz insan; bir de bakarsın nerdeyse güneşe değecek… O sıcaklığı yavaş yavaş canında duyarsın… Ruhunu şeytana teslim eden ilk canlı yılandır!.. O yüzden yılanların ne eli ne de ayağı vardır!.. Bu yıl çöplük yılan kaynıyor!.. Korkumdan evde süt pişiremiyorum!.. Kokuyu alan yılan püskürüp geliyor!.. Geçenlerde biri gelip çöreklenmiş yatağımın yanına!.. Islığı bir çocuk ağlaması gibiydi, korktum, kaçtım evden hemen!.. Sonra şet dedim kendi kendime, ya o yılanın gelişinde bir hikmet varsa?!.. Kimbilir, belki bir günahımız vardır da, o yılan da bizi sınamak için gönderilmiştir!.. İnsanın aklına olmadık şeyler geliyor!.. Eve geri dönüp yılana süt vereyim dedim!.. Bir de gördüm ki derisi yanar döner yılan, ocaktaki ateşe düğüm olmuş, ateşi boğmakta!.. Ateş, gözlerime baktı, umutsuzdu!.. Gözleri kan çanağı gibiydi!.. Yılan, ateşi boğmuştu karşımda!.. Şurda, çöplüğün tam doğusunda, birkaç gün sonra aynı yılanı tekrar gördüm!.. Kulakları zümrüt küpeliydi!.. Beni görür görmez, akıp gitti çöp dağının koynuna!.. Elim yılan öldürmeye gitmiyor!.. Belki de yavruları vardı!.. Çöp makineleri gelince, ne yılan kalacak ne de insan! Geç oldu… Haço!.. Haço!.. Kalkın artık!.. Uyanın!.. Uyan, uyan artık İsrafil!.. Börtü böcek uyandı… Bugün çöplüğün öte yanına çöp dökeceklermiş… Haberiniz olsun…